

nagły atak poezji

czasami chwieję się na nogach
upadam wyginam coś rozsadza od wewnątrz

jestem rozedrgany robię dziwne pozy
ostatnio wszedłem do sklepu
po artykuły pierwszej potrzeby
i nagle nastąpił atak

przewracam się głowa w pomidorach
co panu jest to tylko twórczość
nagły atak uniesień
nad którym nie jestem w stanie zapanować

wszystko trwa kilka sekund otrzepuję się
i idę dalej z lekko pomazanym czołem

uprzejmie donoszę...

poezja nie umarła
jeszcze oddycha
kilku zapaleńców
w katakumbach
urządza spotkania autorskie
ponoć imperator
już się o nich dowiedział
wydał odpowiednie rozkazy
jest szansa na szybką
anihilację apostatów

donosy zawsze w cenie
to taki nowy rozdział
w światowej literaturze
choć niektórzy podkreślają jego
tradycję umocowanie w kulturze
poezja za zamkniętymi drzwiami
oczekuje na proces
skazana w trybie doraźnym
wyroki śmierci wykonano
na gilotynie do papieru

właśnie mi zameldowano
że donos jako gatunek literacki
ma przed sobą świetlaną przyszłość
denuncjacje są coraz bardziej kwieciste
niektórzy krytycy podkreślają cudowną
symbolikę inni stawiają na konkret
pewna krytyczka piła z zachwytu
nad pojemnością donosu
a nawet wskazała na jego nośność
znany krytyk napisał esej
o donosie metafizycznym

w katedrze literatury idą z duchem czasu
otworzono nowy kierunek donosicielstwo
który cieszy się sporym zainteresowaniem
i do tego trzy fachowe specjalizacje
wśród tegorocznych abiturientów
na inauguracji roku akademickiego
rektor mówił o potrzebach gospodarki
rynkowej na tego typu usługi
a pewien doktor dowodził
że donos zdystansował literaturę romansu
a nawet – to już prawdziwy dramat – kryminał
znany profesor zwolniony z uczelni
z powodu donosu przeprowadził badania
na reprezentatywnej grupie tysiąca kapusiów
okazuje się że donos ma operacyjnie zabezpieczyć
społeczeństwo przed analfabetyzmem
pani minister edukacji miała zadbać
żeby znalazł się w kanonie
ale niestety z nieznanymi mi przyczyn
musiała podać się do dymisji

sztuka odpuszczania słów

poezja jest sztuką odpuszczania słów
zostawiam je sobie na czarną godzinę
tak trudno jest zgłębić sedno i strukturę
zbliżyć się w stronę tego co nieznanne
mój debiut nastąpi gdy otrzymam znak
czekam cierpliwie to już wiele lat
codziennie przełamuję siebie i ciszę
co spowija góry i pustynne równiny
życie w mieście jest inne
życie w mieście jest takie samo
poezja jest sztuką odpuszczania słów
niczego już nie pragnę wyzbywam się pożądań
to nie takie łatwe